

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315200048
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315200048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti o maloletého J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, dieťa rodičov : matky K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U I. XXX, W., zastúpenej JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, so sídlom v F., N. XXXX a otca N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Čadci 16P/1/2015-193 zo dňa 08.12.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o výživnom a zameškanom výživnom pre maloletého J. C. potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom, odvolaním nenapadnutom, ponecháva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Čadci zamietol návrh otca na zníženie výživného a zároveň ho zaviazal platiť zvýšené výživné v sume 170 Eur mesačne počnúc dňom 02.01.2015 k rukám matky vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia povolil otcovi splácať po 30 Eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky.

Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 14P/185/2009-110 zo dňa 22.10.2010) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa. V čase poslednej úpravy výživného bol maloletý vo veku 5 rokov, v súčasnosti je žiakom 5. ročníka základnej školy a už z týchto skutočností je zrejmé, že pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel a nepokryje potreby maloletého dieťaťa v súčasnosti. Otec bol dňa 19.12.2013 prepustený zo zamestnania a vylúčený z Policajného zboru, pričom následne bol i právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Od toho času bol zamestnaný u viacerých zamestnávateľov, pričom od 14. júla 2015 pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej so zamestnávateľom CREDIT CZECH s.r.o. v Českej republike. Pokiaľ i na jeho strane došlo k zmene pomerov, túto zmenu si zapríčinil sám tým, že konal neuvážene a dopustil sa trestnej činnosti, v dôsledku ktorej stratil predošlé zamestnanie, kde pracoval ako policajt s mesačným príjmom 800 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletého dieťaťa. Poukazoval na to, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach v súčasnej dobe platiť výživné tak ako to určil prvostupňový súd, nakoľko jeho pracovná situácia je zmenená, nemá ani zďaleka také príjmy ako mal v minulosti. Súd by podľa jeho názoru mal vychádzať z aktuálnych príjmov a nie zdôvodňovať svoje rozhodnutie príjmami z minulosti.

Matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Výživné určené prvostupňovým súdom podľa jej názoru plne zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a účelom odvolania zo strany otca je len predĺžovať súdne konanie. Zníženie výživného vo vzťahu k prevodu bytu známej tretej osobe za umelo nízku cenu by bolo nesprávne jednak zrejme preto, aby sa zbavil majetku a mohol žiadať zníženie výživného.

Kolíznym opatrovníkom sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany otca neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ otec vytýkal prvostupňovému súdu, že pri rozhodovaní vo veci by nemal prihliadať na jeho príjem z minulosti, ale naopak vychádzať zo súčasných príjmov účastníka, ani na túto námietku odvolací súd prihliadnuť nemohol.

Priamo z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, tak ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, vyplýva, že súd je povinný prihliadnuť na majetkové pomery povinného vtedy, ak sa povinný bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, čo v prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, keď otec vlastným zavinením prišiel o zamestnanie, v ktorom mohol evidentne dosahovať príjem, z ktorého by bol schopný platiť výživné tak ako ho určil prvostupňový súd. Výživné vo výške 170 Eur na dieťa vo veku 11 rokov je podľa názoru odvolacieho súdu primerané a postačuje na pokrytie potrieb maloletého v súčasnosti, a preto odvolací súd tak ako je vyššie uvedené, rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

V ostatných častiach, pokiaľ bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom, odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo sa jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.